

نه شرقی نه غربی است و از بعد منافع ملی و اقتصادی نیز اولویت با کشوری است که منافع ملی کشور را تأمین کند تا بتوانیم در آن حوزه فعالیت‌های اقتصادی داشته باشیم، طبیعتاً دولت آقای رئیسی و مجموعه حاکمیت جمهوری اسلامی قطعاً آن سمت و سو را ادامه خواهند داد. حال این می‌تواند با کشورهای غربی نیز باشد اگر احترام مردم و اصول اقتصادی و انصاف را رعایت کنند. اما مسأله دیگر که از دید یک بازرگان می‌گویم این است که اولویت برایم بازار نزدیک‌تر، هزینه حمل کمتر و دسترسی آسان‌تر است. اصل دسترسی بازار بسیار مهم است و در قواعد مارکتینگ و بازاریابی اصلی به نام دسترسی بازار داریم و طبیعتاً با توجه به امکانات لجستیکی و سوابق تاریخی که با این کشورها داریم، باید در این کشورها حضور پیدا کنیم.

روسیه هراسی و چین هراسی به این دلیل است که نمی‌دانند جمهوری اسلامی ایران انباشتی از ظرفیت‌های بالقوه است. در استان‌های ما ظرفیت‌های بسیار عظیمی وجود دارد که به علت سوءمدیریت‌ها در نهادها و ارگان‌هایی که متولی بحث اقتصاد و صادرات در کشور مخصوصاً در حوزه صادرات بودند یا ضعف‌هایی در پارلمان‌های خصوصی از جمله اتاق بازرگانی هنوز دست نخورده است. متأسفانه ما نتوانستیم از این فرصت‌ها در کشورهای اطراف استفاده کنیم در حالی که عقل حکم می‌کند که وقتی بازار بزرگی مثل روسیه داریم از آن استفاده کنیم.

چرا باید کشوری را با بازار ۲۴۰ میلیارد دلاری فقط در بخش کالایی که این رقم با افزودن ارزش خدمات و گردشگری رو به افزایش هم هست، هدف قرار ندهیم. صادرات این کشور هم مشخص است، عمدتاً در پنج یا شش گروه بیشتر صادرات ندارند که عمده آن انرژی بالغ بر ۱۶۰ تا ۱۷۰ میلیارد دلار است و بعد رتبه فلزات، سپس رتبه غلات و صنایع چوب آن است. در عمده محصولات که ما داریم مثلاً محصولات معدنی، صادرات روسیه در حد بسیار پایین است. ما ظرفیت‌های معدنی بسیار گسترده‌ای داریم، اکنون در افغانستان اتفاقات مهمی افتاده است. من کاری به حاکمیت آن ندارم، از دید اقتصادی که امروز توجه همه دنیا به افغانستان به خاطر منابع و ذخایر معدنی آن است، چرا ما استفاده نکنیم؟ در حالی که می‌توانیم با همکاری‌ها و همکاری‌های اقتصادی با روسیه از بسیاری از آن منابع استفاده کنیم. می‌توانیم آنها را به داخل کشور

بیاوریم و فرآوری کنیم. به طور مثال زغال سنگ را بیاوریم تبدیل به کک کنیم و صادر کنیم یا فلز را به خیلی از کشورهای که نیاز دارند صادر کنیم.

مخالفان جمهوری اسلامی دقیقاً عاقلانه و عاقلانه و با علم و دانش کافی روسیه هراسی و چین هراسی را مطرح می‌کنند و عده‌ای نیز در داخل به آن دامن می‌زنند که متأسفانه بعضی‌ها این عوامل آنها باشند و نمایندگی کنند و بعضی‌ها نیز غیر عاقلانه و جاهلانه مخالفت‌هایی دارند یا از جریانی ناراضی هستند و این مسائل را مطرح می‌کنند. اما واقعیت مطلب این است که امروز با توسعه همگرایی اقتصادی با کشورهای همسایه بخصوص قدرتمندترین کشورهای همسایه ما از نظر اقتصادی مانند روسیه، هند و پاکستان فرصت‌ها و ظرفیت‌های مناسبی برای ما وجود دارد و ما می‌توانیم حلقه اتصال به سایر کشورها داشته باشیم. ارتباط با روسیه از این جهت و به دلیل اینکه همسویی و همگرایی با ما دارد، فرصت محسوب می‌شود.

فرصت دیگر در روسیه این است که در اطراف خود ۱۴ کشور دارد و ۴۵ درصد مبادلات تجاری روسیه به صورت تجارت آزاد با کشورهای همسایه انجام می‌شود، ما هم طبق سیاست‌های راهبردی روسیه قرار است تجارت آزاد را بین دو کشور ایجاد کنیم. هرچند ضعف‌هایی در این زمینه داشته‌ایم که به آنها اشاره می‌کنم. برای مثال به دلیل سوءمدیریتی در داخل کشور ما طی سه سال در پیاده‌سازی موافقتنامه موقت اوراسیا و سال ۹۹ در اجرای درست سیاست‌های اقتصاد مقاومتی بی‌تدبیری می‌شد. دشمنان ما و رقبای اقتصادی ایران می‌دانند که ایران با قدرت ملی و موقعیت جغرافیایی مناسبی که دارد و از یکسو سیاست‌گذاری‌های درست حاکمیتی به رهبری رهبر معظم انقلاب که یکی از آن‌ها نشانه‌ها سیاست‌های درست اقتصاد مقاومتی است، می‌تواند تعاملات اقتصادی خود را با این کشورها به حدی برساند که صادرات ایران به چند برابر افزایش پیدا کند. در نتیجه تولید داخل کشور توسعه پیدا می‌کند، اشتغال کامل خواهد شد و معیشت مردم بهبود پیدا می‌کند و همین موارد سبب جذب سرمایه‌گذاری‌های مستقیم داخلی و خارجی خواهد شد. در نتیجه تنها حربه و صلاحی که امریکا تا به امروز علیه ایران به کار برد بحث تحریم‌های اقتصادی بود. اگر اقتصاد ما تقویت شود و خودکفا شویم دیگر حربه‌ای وجود ندارد که ایران را تحت

مخالفان
جمهوری
اسلامی دقیقاً
عاقلانه و
عاقلانه و با علم
و دانش کافی
روسیه هراسی
و چین هراسی را
مطرح می‌کنند
و عده‌ای نیز
در داخل به آن
دامن می‌زنند
که متأسفانه
بعضی‌ها
ممکن است
گروه‌ها یا
اشخاص عوامل
آنها باشند و
نمایندگی کنند
و بعضی‌ها
نیز غیر عاقلانه
و جاهلانه
مخالفت‌هایی
دارند یا از
جریانی ناراضی
هستند و این
مسائل را مطرح
می‌کنند

فشارهایی بگذارد که طی این ۸ سال یا این دوره ۴۰ ساله اعمال کردند.

فکر نمی‌کنم این مذاکرات و نرمش‌هایی که در امریکا می‌بینیم از روی میل باشد، قطعاً بدانید از روی جبر است و این جبر سبب شده که توافق‌ها و مذاکرات مقداری رو به پیشرفت باشد. امیدواریم که نتایج به نفع ایران باشد و اعتقاد داریم در اقتصاد باید نتایج مذاکرات برد-برد باشد و زندگی مردم رو به روال برود.

البته در روسیه هراسی که بیشتر دامن زده می‌شود بحث‌های تاریخی مورد استناد قرار می‌گیرد، در این مورد نظر شما چیست؟

روسیه هراسی در واقع نشانه ضعف دشمنان است و متأسفانه از تاریخ به عنوان ابزار استفاده می‌کنند. می‌خواهم از آنهایی که روسیه هراسی یا چین هراسی را نشر می‌دهند یک سؤال بپرسم، آیا ما از دولت عثمانی خاطره تلخ نداریم؟ ما از سایر کشورها خاطره تلخ نداریم؟ ما از عربستان سعودی خاطره تلخ نداریم؟ ما چه خاطره خوبی از امریکا داریم؟ امریکا حداقل به ۴۰ سال خصومت با ما ادامه داد. طالبانی که آمد همه سکوت کردند. طالبانی که خود ما خیلی روی آن حرف داریم اما می‌بینید که غربی‌ها سکوت کردند. ترکیه داعش را حمایت و مستقر می‌کند به خاطر اینکه از نفت سوریه و معادن افغانستان برداشت و دزدی کنند. این چه نوع دموکراسی و تفکری است که ما تاریخ روابط کشورهای دیگر را با ایران فراموش می‌کنیم، اما درباره روسیه مدام به آن استناد می‌کنیم در حالی که تاریخ ما با روسیه مربوط به زمان بسیار دور است. همه ما باید دنبال منافع ملی کشورمان باشیم. روسیه کشوری است که می‌توانیم صادرات خود را به آنجا افزایش دهیم و در آن کشور کارهای بزرگی را انجام دهیم. روسیه نیز شدیداً نیاز به خط کریدور شمال به جنوب و ترانزیتی ایران دارد، چون روسیه نیز به دنبال رسیدن به اهداف بزرگی از جمله حضور در کشورهای آفریقایی است. بخشی از نارضاحتی امریکا و کشورهای غربی این است که اگر اقتصاد ایران با روسیه پیوند بخورد و رابطه خوبی داشته باشند و کریدور شمال به جنوب فعال شود، که به نظر من تعلل‌ها و تأخیری که در اجرای این پروژه در دولت قبل نیز انجام شده، خیانت بزرگی به این کشور بوده است. اینها تعلل زیادی کردند. امروز نگرانند اگر اقتصاد ایران و روسیه با هم پیوند بخورد، اقتصاد هند و پاکستان نیز به آن پیوند خواهد خورد. غربی‌ها